

Verslag van het ingevolge artikel 5, sub d., j^o 2 Archiefbesluit 1995, gevoerde driehoeksoverleg tussen de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal en de Rijksarchiefdienst met betrekking tot de selectielijst, zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Archiefbesluit 1995, van archiefbescheiden van de Eerste Kamer en Tweede Kamer der Staten-Generaal en de Verenigde Vergaderingen op het beleidsterrein van het handelen van de Staten-Generaal na 1945.

Samenstellers: drs. H.R. Jordaan, drs. A.G. Dellebeke
Den Haag, maart 2004

Inleiding

De voorliggende ontwerp-selectielijst is een selectielijst als bedoeld in artikel 2, lid 1 van het Archiefbesluit 1995 (Stb.1995/671). De lijst heeft de vorm van een Basis selectiedocument (BSD). Een BSD bestaat voor het grootste deel uit een lijst van handelingen. In een BSD wordt op grond van een aantal selectiecriteria aan elke handeling een waardering gegeven, die neerkomt op een selectiebeslissing met betrekking tot de bescheiden die de neerslag van de handeling vormen (B = te bewaren; V = te vernietigen).

Dit BSD fungeert als een nieuw selectie-instrument. Er zijn geen bestaande vernietigingslijsten die ingetrokken dienen te worden.

Het beleidsterrein Staten-Generaal

De organisatie van de rijksoverheid wordt behandeld in het RIO *Medewetgeving en controle. Een institutioneel onderzoek naar de Staten-Generaal, 1945-2002* (PIVOT-rapport nummer 70), opgesteld door drs. B.J. Abels, C.G. van Beek, drs. H.R. Jordaan, T.P. Reuderink-Kort, T.A. Rolak en dr. A.P. Versteegh.

Het beleidsterrein betreft zowel het handelen van de beide kamers afzonderlijk als in Verenigde Vergadering.

Het beleidsterrein Staten-Generaal is voornamelijk beperkt tot de twee belangrijkste taken van de Eerste en Tweede Kamer: medewetgeving en controle. Er zijn daarbij raakvlakken met verschillende andere beleidsterreinen. Deze zijn in het RIO aangegeven. Het handelen ten aanzien van de ambtelijke bedrijfsvoering is voor het overgrote deel buiten dit beleidsterrein gehouden. Hiervoor wordt verwezen naar de rijksbrede (deel)beleidsterreinen ten aanzien van personeel, huisvesting en organisatie.

Verenigde Vergadering

De Staten-Generaal komen alleen in Verenigde Vergadering bijeen in bijzondere gevallen. Er zijn bijeenkomsten van de Verenigde Vergadering waarin wordt beraadslaagd en besloten, maar er zijn er ook waarin dit niet gebeurt. Deze laatste bijeenkomsten hebben in de regel een ceremonieel karakter. De jaarlijkse vergadering op de derde dinsdag in september, wanneer de troonrede wordt uitgesproken, is een voorbeeld van een dergelijke bijeenkomst.

Bijeenkomsten van de Verenigde Vergadering waarin wel wordt beraadslaagd en besloten, vinden alleen plaats in bijzondere, door de Grondwet bepaalde, gevallen. Dit betreft zaken die de uitoefening van het koninklijk gezag en de erfopvolging raken, het uitroepen van een beperkte of algemene noodtoestand behelzen of aangelegenheden met betrekking tot oorlog verklaren door of aan het koninkrijk.

Wanneer de kamers in Verenigde Vergadering bijeenkomen worden zij als één beschouwd. De Voorzitter van de Eerste Kamer treedt dan op als Voorzitter van de Verenigde Vergadering. Deze kan vergaderingen beleggen zo vaak als hij /zij dit nodig acht. Daarnaast kan de Verenigde Vergadering bijeen worden geroepen wanneer tenminste elf kamerleden daartoe het initiatief nemen. De Verenigde Vergadering heeft het recht van amendement, het recht van initiatief, het recht van interpellatie en het recht van onderzoek (enquête).

Gemengde Commissies

Teneinde toezicht te kunnen uitoefenen op gezamenlijke ondersteunende diensten zijn door de Eerste en Tweede Kamer twee gemengde commissies in het leven geroepen: de Gemengde Commissie voor de Stenografische Dienst van de Staten-Generaal en de Gemengde Commissie van toezicht op de Griffie voor de interparlementaire betrekkingen.

Tweede Kamer

De Tweede Kamer bestaat sinds 1956 uit 150 leden; tot dat jaar waren er 100 gekozen volksvertegenwoordigers. De zittingsduur is maximaal vier jaar. De twee hoofdtaken zijn het controleren van de regering en het in samenwerking met de regering en de Eerste Kamer tot stand brengen van wetgeving. Daartoe heeft de Tweede Kamer een aantal bevoegdheden en rechten: het budgetrecht, het vragenrecht, het recht van interpellatie, de mogelijkheid om moties in te dienen, het enquêterecht, het recht van amendement en het recht van initiatief. De Kamerleden vergaderen zowel plenair als in commissies.

De leden van de Tweede Kamer zijn verdeeld over de fracties van de politieke partijen. Het dagelijks bestuur werd tot 1966 uitgeoefend door de Centrale Afdeling – de werkzaamheden van de Kamer werden vanouds verricht in zogenaamde afdelingen -, het Seniorenconvent en de Commissie voor huishoudelijke aangelegenheden. Vanaf genoemd jaar is het Presidium verantwoordelijk voor het dagelijks bestuur en voor onder meer het opstellen van de begroting van de Kamer.

De leiding van het Presidium berust bij de Voorzitter van de Kamer. Tot de grondwetsherziening van 1983 werd de Voorzitter benoemd door de Koning uit een door de Kamer opgemaakte voordracht van drie kandidaten. Vanaf genoemd jaar benoemt de Kamer zelf haar Voorzitter.

Zoals al vermeld, verrichtte de Kamer haar werkzaamheden aanvankelijk in afdelingen. Sedert 1966 ontwikkelde zich het commissiestelsel en verdwenen de afdelingen. Vanaf het midden van de jaren '70 werden nota's in openbare commissievergaderingen behandeld om de plenaire vergadering te ontlasten.

In 1980 werd de openbare commissievergadering een 'uitgebreide commissievergadering'.

In 1994 werd het commissiestelsel ingrijpend veranderd. Alle bijzondere commissies werden opgeheven. Er werden in totaal 13 vaste commissies ingesteld: één voor ieder departement met uitzondering van het ministerie van Algemene Zaken en één voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken. De vaste commissies hebben dezelfde taken als de Kamer als geheel: wetgeving, controle en het uitoefenen van het budgetrecht. De uitgebreide commissievergaderingen werden vervangen door andere vormen van overleg: algemeen overleg, nota overleg en wetgevingsoverleg.

Naast de vaste commissies zijn er algemene commissies (b.v. Commissie voor de rijksuitgaven; Commissie voor Europese zaken) en tijdelijke commissies. Deze laatste worden ingesteld ten aanzien van specifieke onderwerpen, zoals bijvoorbeeld klimaatverandering, en hebben een nauwkeurig omschreven opdracht. Verder zijn er nog enkele commissies die worden aangeduid als 'overige commissies', zoals bijvoorbeeld de Commissie voor de Verzoekschriften en de Commissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten. Bijzondere bevoegdheden zijn toegekend aan enquêtecommissies. Deze kunnen getuigen en deskundigen laten dagvaarden en onder ede laten horen.

Beide Kamers en de Verenigde Vergadering mogen conform de Grondwet alleen vergaderen en besluiten nemen wanneer tenminste de helft van het aantal leden, het quorum, aanwezig is. Besluiten kunnen worden genomen nadat daarover is gestemd, maar ook zonder dat dit is gebeurd. In het laatste geval doet de Voorzitter aan het begin van de vergadering een voorstel voor de afhandeling van bepaalde zaken. Wanneer daar tegen tijdens de vergadering geen bezwaren binnenkomen, wordt het voorstel geacht te zijn aangenomen.

De Kamer wordt ondersteund door een ambtelijke organisatie met aan het hoofd de Griffier. Deze is onder meer belast met het voorbereiden, vastleggen en uitwerken van de beslissingen van de Tweede Kamer en het Presidium en het adviseren van de Voorzitter en het Presidium. Als onderdeel van de Griffie werd in 1987 het Bureau Wetgeving opgericht. Daarnaast wordt de Kamer en het Presidium geadviseerd en ondersteund door een eigen Onderzoeks- en Verificatiebureau.

De twee hoofdtaken van de Kamer zijn het behandelen van wetsvoorstellen en het controleren van het regeringsbeleid. Door het budgetrecht is de Kamer bevoegd om met de regering te bepalen hoe hoog de uitgaven van de overheid zullen zijn en waaraan het geld besteed zal worden.

In bepaalde gevallen kan de Tweede Kamer besluiten tot het (laten) verrichten van een onderzoek. Dit kan zowel een parlementair onderzoek betreffen, al dan niet uit te voeren door een speciaal daartoe ingestelde enquêtecommissie, of een niet-parlementair onderzoek. Dit laatste kan door individuele Kamerleden worden uitgevoerd, door de ondersteuning van de Kamer of door een bestaande organisatie zoals de Algemene Rekenkamer. Het al genoemde Onderzoeks- en Verificatiebureau verzorgt hierbij de ondersteuning.

De Kamer is ook bevoegd tot het aanwijzen van een ‘groot project’, een omvangrijk civiel infrastructuureel werk dat lange tijd vergt en dat gepaard gaat met grote uitgaven over een reeks van jaren, en het vaststellen van een procedureregeling dienaangaande. Dit controle-instrument werd ingesteld naar aanleiding van de aanzienlijke overschrijdingen van de uitgaven bij het Oosterschelde-project.

De overige taken van de Tweede Kamer betreffen het beoordelen van klachten van burgers , het benoemen van de leden van de Algemene Rekenkamer, van de raadsheren van de Hoge Raad en van de Nationale Ombudsman, en tenslotte het goedkeuren van internationale en bilaterale verdragen.

Eerste Kamer

Bij de Grondwetsherziening van 1956 werd het aantal leden van Eerste Kamer uitgebreid van 50 naar 75. De leden worden getrapd gekozen door de Provinciale Staten. De zittingsduur van de Kamer werd in 1983 verkort van zes naar vier jaar. De Eerste Kamer houdt zich voornamelijk bezig met het toetsen en heroverwegen van al door de Tweede Kamer aangenomen wetsvoorstellen. Maar ook bij het controleren van het regeringsbeleid speelt de Eerste Kamer een rol: er kunnen schriftelijk vragen worden gesteld aan de bewindslieden en bij de behandeling van de begroting kan met de ministers worden gedebatteerd over het lopende en toekomstige beleid.

Evenals in de Tweede Kamer zijn de leden van de Eerste Kamer verdeeld over de fracties van de politieke partijen en werden de werkzaamheden aanvankelijk verricht in afdelingen. In 1966 werden de afdelingen opgeheven en werden vaste commissies ingesteld die werkzaam waren op (deel)beleidsterreinen gerelateerd aan de ministeries. Alle fracties zijn hierin vertegenwoordigd. De belangrijkste taak betreft het onderwerpen van wetsvoorstellen aan een voorbereidend onderzoek. Dit gebeurt door middel van het uitwisselen van schriftelijke stukken met de verantwoordelijke ministers.

Naast de vaste commissies zijn er ook bijzondere, interparlementaire, en ad-hoc- commissies. De bijzondere commissies houden zich bezig met (wets)voorstellen met een bijzonder karakter, bijvoorbeeld de Commissie voor de herziening van het Burgerlijk Wetboek. Wanneer er sprake is van zaken met een tijdelijk of spoedeisend karakter, kan een ad-hoc-commissie worden ingesteld. Een voorbeeld hiervan is de Commissie voor het onderzoek van de Geloofsbrieven. Deze commissie gaat na of nieuw verkozen kamerleden voldoen aan de eisen voor verkiesbaarheid en of zij geen betrekkingen vervullen die onverenigbaar zijn met het Kamerlidmaatschap.

Eerste Kamerleden nemen ook deel aan parlementaire commissies en delegaties naar internationale vergaderingen. Evenals de Tweede Kamer kent de Eerste Kamer ook een Commissie voor de verzoekschriften, die door burgers ingediende rekesten behandelt.

De Voorzitter en de twee vaste ondervoorzitters van de Eerste Kamer werden tot 1983 benoemd door de Koning; nu geschiedt dit door de Kamer zelf. De Kamervoorzitter is ook voorzitter van het College van Senioren, dat verder bestaat uit de ondervoorzitters en de fractievoorzitters. Het College adviseert de Voorzitter over alle voorstellen of besluiten voortvloeiend uit het Reglement van Orde en inzake de agenda van de plenaire vergadering.

Ook de Eerste Kamer wordt ondersteund door een ambtelijk apparaat, dat zorgdraagt voor verslaglegging, informatievoorziening, documentatie, archivering, beheer van het gebouw, personeelszaken en externe voorlichting. De Griffie is de centrale dienst eenheid van de Eerste Kamer. De hoogste ambtenaar is de Griffier. Het toezicht op de Griffier wordt uitgeoefend door de Huishoudelijke Commissie, die bestaat uit de Voorzitter en de ondervoorzitters. De Huishoudelijke Commissie stelt ook de begroting van de Kamer op, de zogenaamde raming.

De Eerste Kamer behandelt jaarlijks enkele honderden wetvoorstellen. De Kamercommissie die het wetsvoorstel in eerste instantie in handen is gegeven, bepaalt of het meteen op de agenda wordt geplaatst voor de plenaire vergadering, of dat eerst verder onderzoek noodzakelijk is. De behandeling in de plenaire vergadering geschiedt in een beleidsdebat met de indieners (ministers, staatssecretarissen of, in het geval van een initiatiefwetsvoorstel, Tweede Kamerleden). Daarna volgt de stemming.

Evenals in de Tweede Kamer worden ook in de Eerste Kamer ieder jaar de algemene politieke beschouwingen gehouden, waarin de hoofdlijnen van de Rijksbegroting met de regering worden besproken. De leden van de Eerste Kamer hebben het recht van enquête, dat wil zeggen het recht om nader onderzoek in te stellen, en het recht van interpellatie.

Reikwijdte van het BSD

Op het beleidsterrein Staten Generaal zijn de volgende actoren actief (geweest):

Verenigde Vergadering

- (Bijzondere) commissies van de Verenigde Vergadering
- College van Senioren van de Eerste Kamer
- Griffier
- Kamerleden
- Presidium van de Tweede Kamer
- Verenigde Vergadering / plenaire zitting
- Voorzitter van de Eerste Kamer
- Voorzitter van de Tweede Kamer
- Voorzitter van de Verenigde Vergadering

Eerste en Tweede Kamer gezamenlijk

- Directeur van de Stenografische Inrichting / Dienst
- Gemengde Commissie van toezicht op de Griffie voor de interparlementaire betrekkingen
- Gemengde Commissie voor de Stenografische Inrichting / Dienst

Tweede Kamer

- Afdelingen

- Algemene begrotingscommissie (1966-1980)
- Begrotingscommissies (1909-1953)
- Bijzondere commissies / tijdelijke commissies
- Bijzondere commissie voor de huisvesting der Kamer (1975)
- Bouwbegeleidingscommissie (1976-)
- Commissie onderzoek huisvesting Tweede Kamer (1971 - 1976)
- Commissie van advies van het Presidium
- Commissie van onderzoek inzake het verlies van het kamerlidmaatschap
- Commissies van rapporteurs (1842-1966)
- Commissies van voorbereiding (1879-1966)
- Commissie voor de huishoudelijke aangelegenheden (1849–1966)
- Vaste commissie voor de staatsuitgaven / Commissie voor de rijksuitgaven /
Algemene commissie voor de Rijksuitgaven
- Commissie voor de Verzoekschriften van de Tweede Kamer (1816 -)
- Commissie voor de werkwijze der Kamer (1962-)
- Commissie voor het onderzoek van de geloofsbrieven (1918 -)
- Enquêtecommissies
- Vaste commissies (1925-)
- Griffier
- Kamerleden
- Presidium (1966-)
- Seniorenconvent
- Tweede Kamer / plenaire vergadering
- Voorzitter van de Tweede Kamer
- Onderzoekscommissie
- Onderzoeks- en Verificatiebureau (OVb)

Eerste Kamer

- Ad-hoc-commissies van de Eerste Kamer
- Afdelingen en Commissies
- Bijzondere commissies van de Eerste Kamer
- Commissie voor de huishoudelijke aangelegenheden/ Huishoudelijke Commissie
- Commissie voor onderzoek van de Geloofsbrieven
- Commissie voor onderzoek inzake het verlies van het kamerlidmaatschap
- Commissie voor de Verzoekschriften van de Eerste Kamer
- College van Senioren
- Eerste Kamer / plenaire zitting
- Griffier
- Kamerleden
- Voorzitter van de Eerste Kamer

In het ontwerp-BSD zijn alle opgenomen handelingen van een waarderingsvoorstel voorzien. Het selectiedocument wordt aangeboden voor de volgende zorgdragers met de daaronder vallende actoren:

- Verenigde Vergadering der Staten-Generaal
- Eerste Kamer der Staten-Generaal
- Tweede Kamer der Staten-Generaal

Totstandkoming BSD

Het BSD is gebaseerd op het al genoemde RIO *Medewetgeving en controle*.

Een concept-BSD is opgesteld in juni 2003. De inhoud van RIO en BSD, alsmede de voorgestelde waarderings, zijn beoordeeld door de volgende personen:

Voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal:

Als beleidsdeskundige: de heer drs . A.J.B. Hubert, hoofd dienst Informatievoorziening
Tweede Kamer

Als archiefdeskundige: de heer R.H. van der Heide, archivaris van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Voor de Eerste Kamer der Staten-Generaal:

Als beleidsdeskundige: de heer mr. L.J. Klaassen, Griffier van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Als archiefdeskundige: de heer K. Baart, hoofd van de Griffie van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Voor de Verenigde Vergadering:

Als beleidsdeskundige: de heer mr. L.J. Klaassen, Griffier van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Als archiefdeskundige: de heer K. Baart, hoofd van de Griffie van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Als vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris:
de heer drs. H.R. Jordaan

Als adviseur van de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris trad op prof. dr. H. te Velde, op voordracht van het Instituut voor Nederlandse Geschiedenis (ING).

Driehoeksoverleg

Belangen

Tijdens het opstellen van het BSD en tijdens het gevoerde driehoeksoverleg is rekening gehouden met de in artikel 2, sub c van het Archiefbesluit 1995 genoemde waarde van de archiefbescheiden als bestanddeel van het cultureel erfgoed en het onder sub d. van hetzelfde besluit genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- of bewijszoekenden en voor historisch onderzoek. Als uitgangspunt van het overleg gold de door de rijksarchiefdienst gehanteerde selectiedoelstelling, die inhoudt dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een reconstructie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving.

Om op basis van deze selectiedoelstelling tot een waardering van de handelingen te komen, worden zes selectiecriteria toegepast:

<i>Selectiecriteria</i>	
<i>Handelingen die gewaardeerd worden met B(ewaren)</i>	
<i>Algemeen selectie criterium</i>	<i>Toelichting</i>
<i>1. Handelingen die betrekking hebben op voorbereiding en bepaling van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan agendavorming, het analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.
<i>2. Handelingen die betrekking hebben op evaluatie van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet per sé consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.
<i>3. Handelingen die betrekking hebben op verantwoording van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren</i>	Hieronder valt tevens het uitbrengen van verslag over beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.
<i>4. Handelingen die betrekking hebben op (her)inrichting van organisaties belast met beleid</i>	Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.

Selectiecriteria	
<i>op hoofdlijnen</i>	
<i>5. Handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt</i>	Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.
<i>6. Handelingen die betrekking hebben op beleidsuitvoering op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten</i>	Bijvoorbeeld in het geval de ministeriële verantwoordelijkheid is opgeheven en /of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving.

Belangen van de archiefbescheiden voor de overheidsorganen en de recht- en bewijszoekende burger

Gezien het belang van de Staten-Generaal is geen van de handelingen in het BSD gewaardeerd voor vernietiging op termijn. Het belang voor de recht- en bewijszoekende burger is derhalve volledig veiliggesteld.

Belangen van de te bewaren archiefbescheiden voor het historisch onderzoek

Omdat er geen als te vernietigen gewaardeerde handelingen in het BSD voorkomen, is hetgeen is bepaald in artikel 5, onder e, van het Archiefbesluit 1995 ten aanzien van het uitzonderen van vernietiging van neerslag van bepaalde, als te vernietigen gewaardeerde handelingen betreffende personen en /of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang, hier niet van toepassing.

Inhoudelijk verslag van het overleg

Op 20 juni 2003 gaf de Tweede Kamer der Staten-Generaal te kennen het driehoeksoverleg met betrekking tot de ontwerp-selectielijst Staten-Generaal te willen starten. Op 16 juli 2003 diende ook de Eerste Kamer der Staten-Generaal een verzoek in tot het starten van het driehoeksoverleg ten aanzien van genoemde ontwerp-selectielijst. De Eerste Kamer is zowel zorgdrager voor haar eigen archieven als voor die van de Verenigde Vergadering. Het driehoeksoverleg is schriftelijk gevoerd.

Op 29 september 2003 werd van het Instituut voor Nederlandse Geschiedenis bericht ontvangen dat prof. dr. H. te Velde bereid was om als materiedeskundige op te treden. Op 10 oktober 2003 heeft de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris per e-mail de digitale versies van het RIO Staten-Generaal en het bijbehorende BSD aan prof. Te Velde toegezonden. Het advies van prof. Te Velde werd op 25 november 2003 per e-mail toegezonden.

Prof. Te Velde stelt hierin dat het belang van de neerslag van de handelingen die in het BSD Staten-Generaal zijn opgenomen evident is en dat hij zich zonder meer kan aansluiten bij de waardering B die in alle gevallen is gegeven. Hij acht het echter arbitrair en betreurenswaardig dat er om formele redenen een scheiding is aangebracht tussen het politieke bedrijf van de Staten-Generaal en de ambtelijke bedrijfsvoering, waarbij het handelen ten aanzien van personeel en huisvesting buiten het bereik van de concept-selectielijst Staten-Generaal is gehouden.

Prof. Te Velde is van mening dat de archieven van de Staten-Generaal niet alleen van belang zijn voor de parlementaire geschiedenis (de geschiedenis van het handelen van het parlement), maar ook voor de geschiedenis van het parlement (de geschiedenis van de institutie met de daar geldende regels, gebruiken en fysieke context). Hij dringt er op aan dat zaken met betrekking tot dit laatstgenoemde onderdeel inhoudelijk evenzeer bij het parlement behoren en dat de handelingen ten aanzien van huisvesting en personeel van de Staten-Generaal evenzeer met een B behoren te worden gewaardeerd. Er bestaat nog geen geschiedenis van met name de Tweede Kamer, waarin dergelijke zaken worden behandeld. Prof. Te Velde noemt dit een voor historici belangrijk desideratum.

Prof. Te Velde is geïnformeerd over de keuze voor afzonderlijke selectielijsten voor de politieke en de bedrijfsvoeringsarchieven en niet voor integrale waardering en bewaring van beide archiefonderdelen.

De ambtelijke bedrijfsvoering van de Staten-Generaal is binnen het geheel van de Nederlandse overheid niet dermate afwijkend gebleken, dat integrale bewaring van deze archieven gerechtvaardigd zou zijn. Daarom wordt het materiaal inzake huisvesting en personeel van de Staten-Generaal geselecteerd en gewaardeerd op basis van de selectielijsten die ook voor de ministeries voor dergelijke taken worden gehanteerd. Hiervoor worden afzonderlijke vaststellingstrajecten gevolgd.

Het archiefmateriaal dat op basis van dit BSD en de eerder vermelde selectielijsten bewaard wordt, zal naar de mening van de overige deelnemers aan het driehoeksoverleg ruim voldoende zijn om zowel de parlementaire geschiedenis als de geschiedenis van het parlement als instituut –met de daar geldende regels, gebruiken en fysieke contexten, te beschrijven. Door de overige deelnemers aan het overleg is overeengekomen dat bij de vaststelling van de bedrijfsvoeringslijsten specifiek aandacht besteedt zal worden aan het mogelijke belang van die archivalia voor de geschiedschrijving over de Staten-Generaal in de door prof. Te Velde benoemde context van het parlement als instituut.

Ten aanzien van de concept-selectielijst in het algemeen, noch ten aanzien van individuele handelingen is er verder enig discussiepunt geweest.

Accorderen van het verslag

Het concept-verslag is door de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris opgesteld in de periode januari 2004 – maart 2004. Het verslag is in maart 2004 ter goedkeuring voorgelegd aan de deelnemers aan het driehoeksoverleg en aan prof. Te Velde. Allen hebben zich akkoord verklaard met het voorgelegde verslag.